

Rövid személyes életrajz évfolyamtársaknak

Az egyetem után megnősültem, aztán gyerekeink lettek, éltük életünket. Pár kép illusztrációnak.

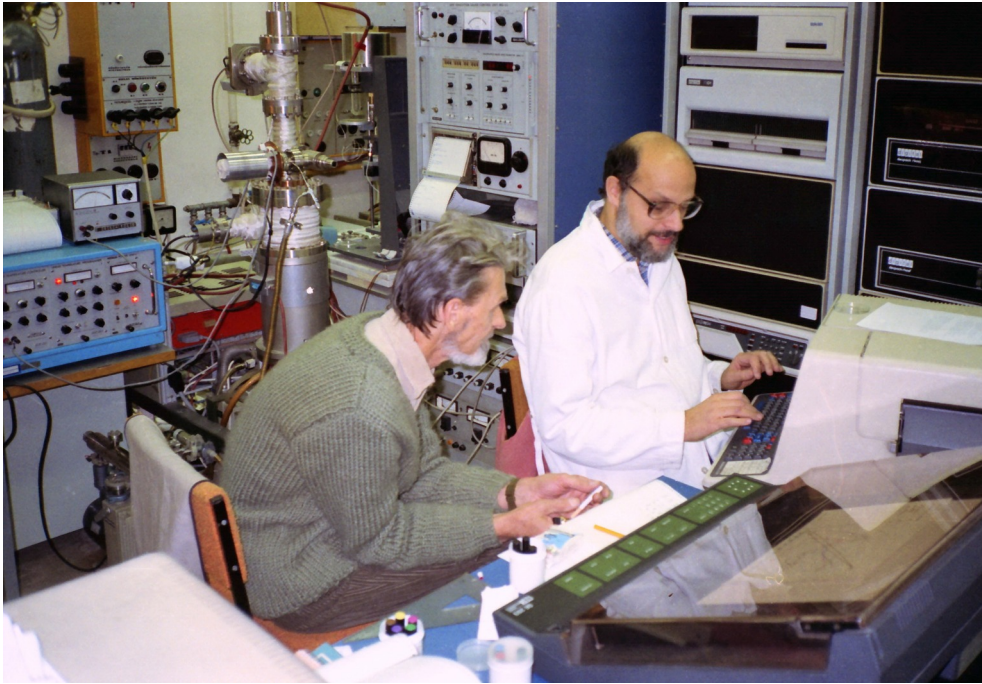


Itt baloldali kép az esküvő után készült, amint hazaértünk szüleim lakásába. A jobboldali kép 14 évvel később készült. Így éltünk akkoriban. Például az autónk csomagtartófedele celluxszal lett javítva egy törés után.

Még egy családi kép, balatoni nyaralás kéztöréssel és lábsérüléssel, de nagyon boldogan:



Én sajnos mindig *workoholic* voltam; úgy éreztem, muszáj kutatnom, kisdoktorálnom, nagydoktorálnom, habilitálnom, cikkeket írnom, ezt, azt, s amazt megkutatnom. Amint az szakmai életrajzomban olvasható, ugyanitt, a következő fájlban. Itt 1988-as kép rólam a laborban, amint egy idősebb, de szintén megszállott kollégával szorgoskodom éppen:



Feleségem közben kutató-villamosmérnökből számítógépfejlesztő lett, hogy azért valamiből meg is tudjunk élni.

Az évek pedig teltek és múltak, unokáink is születtek. A baloldali képen a négy kisebb a munkahelyemen látogat meg éppen, ez 12 éve volt. A jobboldali képen már mind az öten láthatók, virágszirmokból alkottak mandalát 2017-ben:



Aztán tovább haladtunk az idő-tengelyen, lassan kikoptunk a szakmánkból, az unokák is egyre kevésbé igényeltek már nagyszülői törődést. Már egyre több időt töltünk a nyaralónkban, amely erdőszerű ház a Balaton északi partján, én oda is vagyok bejelentve állandó lakosként. Öreg koromra megszerettem a hideg vízben való úszást, egy-egy derűsebb őszi során november elejéig elúszkállok. Az alábbi két kép 2018. október 23-án készült. Az első képen hátúszással, páros karcsapásokkal úszom a Balatonban, amint az 19. században volt divat, a második képen pedig jövők utána kifelé a nádason át:



Ennyi volt. *So far so good*, aztán persze lesz majd rosszabb is.